

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

XIII. Reginam litteris consolatus, in Lusitaniam proficiscitur

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

cietatē iterum reuertit, vixitq;
ad extremum vsque diem pie,
constanterq;, vt cæteris omni-
bus exemplū esset singulare.

CAPVT XIII.

*Reginam litteris consolatus, in Lu-
sitaniā proficiscitur.*

DECESSERAT per idem
fere tempus, anno eius
sæculi LVII. A. D. 3. Idus Iu-
nias Lusitaniæ Rex Ioannes III.
princeps pacis, belliq; artibus
clarus, pietate vero in DEVM,
Religioneque clarissimus. So-
cietatem maxime fouit, pri-
musque Socios ad se in regnum
traduxit; domos regia liberali-
tate attribuit, collegiaque à
fundamentis extraxit. Primus
idem in Orientis Indiam Socios
misit: qui gentibus illis barba-
ris, densa caligine dissipata,
Euan-

Euangelicæ veritatis lucem importarent. Luctuosa ea mors, cum Christiano orbi vniuerso, tum Societati fuit: quæ & patrem amisisse simul & patronum videbatur. Franciscus Catharinam Regis coniugem, communi Societatis nomine, pia epistola consolatur: esse quidem Reges instar procerum, falcorumq; Ecclesiæ DEI; sed è militante Hierusalem in triumphatam, cum placitum fuerit, transferri. Præclare cum illo agi, qui terrenum hoc regnum cum cælesti permutasset, feliciter: hortari itaque vt regni gubernacula non detrectet, dum Sebastianus nepos Imperio adolescat. Nec diu post, in Lusitaniam ipse subsecutus, Cæsaris iussu, cum eadem, & cum dynastis magnis de rebus egit.

Ebo-

Ebor
arden
mor
stiferu
nem
dictæ
iussu
rensis
Socio
depo
medi
bus
Cur,
tis?
DE
vita
matu
mens
nobis
tridu
nem
præ
æ. l

Eboram nondum adierat, cum ardentissima febrī, quæ mox morbi violentia in delirium pestiferum vertit, ad desperationem medicorum laboravit. Indictæ preces, supplicationesque iussu Principis Cardinalis Ebo-rensīs. Iacenti iam in Collegio Sociorum, deplorato, ac pæne deposito, lacrymantes aderant medicus Regius, & Socij, quibus nec opinato FRANCISCVS; Cur, inquit, lacrymas frustra funditis? an illa. morti me eripient, si DEO visum, in patriam ab hoc me vita. exsilio reuocare? Sed nondum maturuit hic fructus, vt summi Regis mensis apponatur. Grandis adhuc nobis restat via: immo intra quadriduum viuus; valensque Olyssiponem pergam. Inopinatum illud, præterq; fidem visum, & si naturæ leges consuleres, fieri non posse.

K

posse.

posse. Postridie tamen eius diei
 hausto salubri pharmaco, purga-
 ta alu⁹ est, & vis morbi remissa
 habuitq; melius. Tertius iã die
 illuxerat, cum à Catherina Re-
 gina missi domestici aderant
 quibuscum postridie itineri se
 Olyssiponeris commisit. Verum
 ne hic quidem periculi omnino
 expers fuit. Tagum enim flu-
 men traiciente, ea subito exorta
 tempestas est, vt propius factum
 sit nihil, quam vt aquis mergere-
 tur; cum & alia nauigia nõ pau-
 ca, procella illa perierint. Regi-
 na aduentu nunciato Xobri-
 gam, regiam in villam fluminis
 vicinam, amœnitate, aerisque
 salubritate claram, deferri iubet.
 omnique regio apparatus accipi-
 endum curat. Hic dies aliquot
 moratus, ad D. Rochi Societa-
 ris domum Professorum Olyssi-
 pe-

ponem maturare se ostendit.
 Colligere itaque farcinas iubet.
 Regij ministri rati, quod res e-
 rat, eo festinare, quod regium il-
 lum luxum fugeret, & Sociorū
 inopiam longè illi apparatus an-
 teponeret; hortari valetudinis
 habita ratione, ne intempestiue
 in viam se daret. At nihil ille re-
 misse agere, & instare. noctem
 ibi transacturum se negat. In-
 commodum haud dubie cum
 Sociis FRANCISCVS accepis-
 set, ni prouidentia quadam effu-
 gisset. Eadem enim ipsa nocte
 ventorum procella, ab exte-
 mis vsque Indiæ finibus vehe-
 mentius spirans, pestilentem
 morbum inuexit; multique his
 anni horis vbique gentium con-
 sumpti. Non dissimile diuinæ
 prouidentia exemplum apponā.
 Occurrit si olim in itinere Sue-

rus Vega, Ioannis Vegæ Hispaniæ Præsidis filius, in idemque hospitium diuerterant: cumque frigus igne depulissent, secessit ut solet; **DEVM** oraturus **FRANCISCVS**. Vega focum retinuit. Post non diu cubiculo raptim noster egressus; *Eugiamus*, inquit, *periculum praesto est*. Dictum, ad factum: vix domo digressis, tetum decidit, omnes oppressurum, ni cauisset **FRANCISCVS** Pij nimirum in tutela **DEI** sunt. A morbo recreans, confirmatusque Lusitaniæ Reginam, & Sebastianum nepotem salutatur: regni item dynastas, legationemq; exponit.

CAPVT XIV.

Cæsaris obitus, & funebris **FRANCISCI** *laudatio.*

DOMVM reuertit: Cæsaris gestæ rei rationem reddit